

τουλίνου (οὐδέποτε) Λέσβ. Πρόσουπου διονλί (ἐπίμηκες) Α.Ρουμελ. (Φιλίππουπ.) || Παροιμ. Ἄν δὲ ξέρης νὰ χορεύης, τί σοῦ φταίει τὸ βιολί; (ἐπὶ τῶν αἰτιωμένων ἄλλων διὰ πράγματα ὀφειλόμενα εἰς τὰς ἰδίας των ἐλλείψεις) Ζάκ. Πίσω εἶν' τῆς λύρας ὁ χαβᾶς καὶ τοῦ βιολιοῦ γι' ἀντάρα (βρα-
δύτερον θὰ ἀνακύψουν αἱ δυσκολίαι) Πελοπν. Ἀλλὰ λέει ἡ
λύρα μου τὸ ἄλλα τὸ βιελ-λί μου (ἐπὶ τῶν ἀποκρινομένων
ἀσύμφωνα πρὸς τὰς ἐρωτήσεις) Μεγίστ. Συνών. βιόλα
(II) 2, βιολίνι, βιολίνο, βιολούνι 1. 2) Πληθ., ἐν
γένει ἔγχορδα μουσικά ὄργανα ὀρχήστρας σύνηθ. : Παιζοῦν
τὰ βιολιά σύνηθ. || Φρ. Βγάνω βιολιά (καλῶ ὀργανοπαίζτας
πρὸς διασκέδασιν) Κύθν. || Παροιμ.

Ὅ,τι βγάλαμε 'ς τὰ ξένα, | 'ς τὰ βιολιά καὶ 'ς τὴν ταβέρα
(ἐπὶ σπατάλων) Αἴγιν. Γύμους χώρ'ς κριάρ' κὶ παν' γύρ' χώρ'ς
βιουλιά δὲ γίνιτι (τὰ καλὰ ἀποκτιῶνται διὰ θυσιῶν) Ἡπ.
Ἐγὼ γύρεψα λύρα κ' ἐκεῖνος ἔφερε διολιά (ἐπὶ ἀσυνεννοη-
σίας) Θράκ. (Τσακίλ.) 3) Εἶδος ἰχθύος τοῦ γένους τῶν
σελαχοειδῶν ὁμοίου πρὸς βιολί Κύθην. Κύπρ. Πελοπν.
(Λακων.) Σίφν. Συνών. ρίνα, φτυάρι. 4) Ζωύφιον
εἰσδύον εἰς τὸ σῶμα τῶν ἰχθύων Λεξ. Βλαστ. 5) Χαρ-
ταετὸς ὁμοιος πρὸς βιολί Πελοπν. (Αἴγ.) Στερελλ. (Μεσο-
λόγγ.) 6) Πληθ. διολιά, εἰς τὴν συνθηματικὴν γλῶσσαν
οἱ ὀφθαλμοὶ Θράκ. (Σοφίδ.)

βιολίνι τό, ἀμάρτ. βιουλίν' Μακεδ. (Κοζ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βιολίνο.

Βιολί 1, ὁ ἰδ.

βιολίνο τό, Ζάκ. Καλαβρ. (Μπόβ.)

Τὸ Ἰταλ. *violino*.

Βιολί 1, ὁ ἰδ.

βιολιστής ὁ, ἀμάρτ. διολιστής Εὐβ. (Αὐλωνάρι.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βιολί καὶ τῆς καταλ. -στής.

Βιολιτζής, ὁ ἰδ.

βιολιτζής ὁ, σύνηθ. βιολιτζής Σκόπ. κ.ά. βιουλ-
τζής βόρ ἰδιώμ. βιολιτζή Τσακων. βιελουτζής Ζάκ.
διολιτζής Ἀθῆν. Βιθυν. Πελοπν. (Κορινθ. Τρίκκ.) κ.ά.
διολιτζής Εὐβ. (Κουρ.) κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βιολί καὶ τῆς καταλ. -τζής.

Ὁ παίζων βιολίον, ὁ ἐπαγγελματίας βιολιστής ἔνθ' ἄν. :
Παροιμ. Ἀγάπα ἡ Μάρω τὸ χορὸ κ' ἦρε κὶ ἄντρα βιολιτζή
(ἐπὶ τῶν ἐπιτυχανόντων ὅ,τι ἀκριβῶς ἐπιθυμοῦν) πολλαχ.
Ὁ βιολιτζής ἄλλαξε, ὁ χαβᾶς δὲν ἄλλαξε (ἀλλάζουν τὰ πρόσω-
πα, ἀλλὰ τὰ συστήματα παραμένουν τὰ ἴδια) Πελοπν. (Φεν.)
Συνών. βιολαράς, βιολάρις, βιολάτορας, βιολα-
τζής, βιολιστής.

βιολοντσέλλο τό, σύνηθ. βιολαντσέλλο πολλαχ.
βιολεντσέλλο Λεξ. Ἡπίτ. τσέλλο πολλαχ.

Τὸ Ἰταλ. *violoncello*. Τὸ τσέλλο κατὰ συγκ.

Εἶδος μεγάλου βαρυφώνου βιολίου.

βιολούντιν τό, Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βιολί διὰ τῆς καταλ. -οῦδιν.

Βιολάκι, ὁ ἰδ.

βιολούνι τό, Χίος βιελούνι Ἰων. (Κρήν.) Χίος
(Πυργ. Χαλκ. κ.ά.) γελούνι Χίος (Μεστ.) διαλούνι Χίος
(Μεστ.)

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *violone*. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

1) Βιολί 1, ὁ ἰδ., ἔνθ' ἄν. 2) Πληθ., τὰ μουσικά ὄρ-
γανα ἐν γένει ἔνθ' ἄν. : Παιζ-ζοῦν τὰ διαλούνια τοῖς χορεύοντι
Μεστ. || Ἄσμ.

Βιελούνια φέρτ' ἀπὸ τὴν Χιό, βιελούνια πὺ τὴν Πόλι
Χίος.

βιολώνω Θήρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βιόλα.

Προσαρμόζω εἰς τὸν ἄξονα τοῦ μύλου τὸ ἐργαλεῖον
βιόλαν (II) 4 : Βιολώνω τὸ ἄξονι.

βιομηχανία ἡ, λόγ. σύνηθ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βίος καὶ μηχανή.

Ἐργασία μηχανικὴ διὰ τῆς ὁποίας μετατρέπονται
πρῶται ὕλαι εἰς εἶδη χρήσιμα διὰ τὸν βίον τοῦ ἀνθρώπου.

βιοπαλαιστής ὁ, λόγ. σύνηθ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βίος καὶ παλαιστής.

Ὁ μοχθῶν διὰ νὰ κερδίσῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

βιόπιστος ἐπίθ. Πόντ. (Οἶν.) διόπιστος Πόντ. (Οἶν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βίος καὶ τοῦ ἐπίθ. πιστός.

Ὁ ἀγαπῶν πολὺ τὸν πλοῦτον, φιλάργυρος. Συνών.
παραδόπιστος.

βίος ὁ, σύνηθ. καὶ Πόντ. (Ἰνέπ. Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν.

Ὁφ. Τριπ.) Σύμ. Σῦρ. βίγιος Πόντ. βίους Σάμ. Στερ-
ελλ. (Αἰτωλ. Ἀράχ.) βίο Πόντ. (Ὁφ.) διέ Τσακων.
βίος Α.Ρουμελ. (Σωζόπ. Φιλίππουπ.) Θράκ. (Σαρεκκλ. Ση-
λυβρ.) Ἰμβρ. Καππ. (Σινασσ.) Κεφαλλ. Μακεδ. (Πάγγ.
Παλαισχ.) Σάμ. — Λεξ. Πρω. Δημητρ. βίος τό, Α.Ρουμελ.
(Μεσημβρ.) Ἀνδρ. (Κόρθ.) Ζάκ. Κίμωλ. Κρήτ. Κύθηρ.
Κύπρ. Μύκ. Νάξ. (Ἀπύρανθ. κ.ά.) Σίφν. Σύμ. βίους Θεσσ.
(Ζαγορ.) Λυκ. (Λιβύσσ.) Μακεδ. (Δίβρ. Σισάν.) Στερελλ.
(Κεφαλόβρ.) βίον Πόντ. (Κοτύωρ. Κρώμν. Τραπ. Χαλδ.)
βίο Κάσ. βίος σύνηθ. βκιός Κύπρ. βιόν Ρόδ. βιό
σύνηθ. καὶ Καππ. (Ἀνακ. Ποτάμ. Σίλ.) βζὸ Κάλυμν.
ὀβιὸ Καππ. (Φλογ.) διός Μεγίστ. διὸ Κύθν. βιοιὸ Ἡπ.
Πληθ. βία Στερελλ. (Δεσφ.) βιά Ἡπ. βίοιτα Πόντ.
(Οἶν.) βίγιτα Πόντ. βίετα Πόντ. (Τραπ.) βήιτα Πόντ.
(Τραπ.) βίτα Πόντ. βιοιὰ Ἡπ. βιονιὰ Ἡπ. (Ζαγόρ.)
βιάτα Θράκ. (Ἀδριανούπ. Σουφλ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. βίος. Τὸ βιοιὸ ἐκ τοῦ πληθ. βιοιὰ.

1) Ἡ ζωὴ σύνηθ. : Λιὰ βίου (καθ' ὅλην τὴν ζωὴν). Εἰ-
δα πολλὰ 'ς τὸ βίο μου. Ζῆ ἕνα βίο ἄθλιο. Δὲν εἶναι βίος αὐ-
τός! (δὲν ὑποφέρεται τέτοια ζωὴ!) σύνηθ. Αὐτὸς ἔχει κά-
ταρ' ἀπὸ τοῦ ὀνείς του νὰ ζῇ τὸ βίος εὐτὸ Ἀπύρανθ. Ἐγι-
ναν πλούσιοι γιὰ ὅλο τὸ βίος τῶνε Νάξ. || Φρ. Βίους σκυλλή-
σιους (ἀθλία ζωὴ) Ἀράχ. Αὐτὸς εἶναι βίος καὶ πολιτεία (ἐπὶ
ἀνθρώπου πολλὰ πράξαντος ἢ παθόντος, ἢ φρ. ἐκ τῶν
συναξαρίων ὅπου αἱ βιογραφίαι τῶν ἁγίων φέρουν τὸν
τίτλον «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν
δεῖνα») σύνηθ. Βίος καὶ ἱστορία (ἐπὶ διηγούμενου μακρὰν
καὶ ἀνιαρὰν ἱστορίαν) Ἰόνιοι Νῆσ. || Ἄσμ.

Μοῖρα μου, δὴ μ' ἐμοίρασες, μ' ἐμοίρασες, 'ς τὸ δάσο

καὶ μοῦ ἔγραψες 'ς τὸ βίο μου ποτὲ νὰ μὴ γελᾶσω

Κρήτ. 2) Τὰ διάφορα περιστατικὰ τῆς ζωῆς σύνηθ. :
Ἀρχίζει καὶ λέει τὸ βίο του σύνηθ. Ἐλα ν' ἀκούσῃς τὰ δ'κά
μ' τὰ βία Στερελλ. (Δεσφ.) 3) Βιβλίον περιέχον τὸν βίον
ἁγίου σύνηθ. : Ἀγοράζει - πουλάει βίους ἁγίων. Συνών.
φυλλάδα. 4) Ἱστορία, ἀφήγησις Θήρ. Πελοπν. (Μεσσ.):
Θὰ σοῦ εἰπῶ ἄλλο βίος Μεσσ. 4) Τρόπος τοῦ ζῆν, δια-
γωγὴ Πελοπν. (Μεσσ.): Τὸ βίος του δὲν εἶναι καλόν. 5)
Μετων. ἄνθρωπος κακῆς διαγωγῆς Μακεδ. (Παλαισχ.) :
Νὰ ἤξιρα τέτοιους βίος ποῦ ἦταν, δὲ θὰ τοὺν ἔβαζα μέσα.

5) Ἡ εἰς ἀκίνητα ἢ χρήματα περιουσία, τὰ ἀγαθὰ
σύνηθ. καὶ Καππ. (Ἀνακ. Ποτάμ. Σίλλ. Σινασσ.) Πόντ.
(Ἰνέπ. Κερασ. Κοτύωρ. Κρώμν. Οἶν. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.)
Τσακων. : Ἐχει ἀλογάριστο - μεγάλο - πολὺ βίος. Ἐδωκε
'ς τὴν κόρη του ὅλο του τὸ βίος. Βρῆκε βίος ἀπ' τὸν πατέρα
του. Ἐφαγε ὅλο του τὸ βίος 'ς τὰ χαρτὰ σύνηθ. Ἐφαγε

